

D ů v o d y:

Rekurs jest sice přípustný (rozhodnutí čís. 7671 sb. n. s.), ale není důvodný. Článek 235 obch. zák. zachovaný v platnosti čl. IV. čís. 2 uvoz. zák. k c. ř. s., upravuje jen způsob doručení, které se má státi přímo akciové společnosti, to jest k vlastním jejím rukám (§ 106 c. ř. s.), a zjednodušuje jen toto doručování tím, že nemusí býti zásilka doručena všem členům představenstva, i když jde o souborné znamenání společnosti všemi členy představenstva (čl. 229 obch. zák.), nýbrž, že stačí doručení i jen jednomu z nich neb úředníku společnosti k zastupování před soudem oprávněnému. Nevztahuje se tedy toto ustanovení k doručení, které se nemusí státi k vlastním rukám adresáta. O ně v souzeném případě jde, ana nebyla doručována žaloba (§ 106 c. ř. s.), nýbrž ustanovení o roku k jednání o žalobě rekurentky a bylo proto náhradní doručení podle § 105 c. ř. s. přípustné. Náhradní doručení se děje podle tohoto ustanovení (srv. § 7 sdělení čís. 84 věstníku min. spravedl. z roku 1928 str. 184), nezastihne-li se adresát, jeho zmocněnci ustanovenému plnou mocí ku přijímání soudních vyřízení (poštovní plná moc — § 6 odstavec 5 sdělení), a, není-li ho nebo nezastihne-li se v obchodní místnosti, může se doručiti některé tam přítomné dorostlé osobě, o níž doručovatel ví, že jest zaměstnána v jeho obchodě. Rekurentka ani v odvolání netvrdila, že adresát (to jest některý ze členů představenstva aneb úředník k zastupování před soudem oprávněný) nebo zmocněnec ku přijímání soudních vyřízení byl v době doručení v obchodní místnosti společnosti přítomen, a nevyvrátila tudíž, že byly tu předpoklady, za kterých lze náhradní doručení provést k rukám kterékoliv přítomné tam osoby zaměstnané v obchodě adresátově.

Čís. 13650.

Neúčinnosti odporu, který byl vznesen proti vydání peněz složených na soudě, lze se domáhati pořadem práva bez ohledu na to, zda o vydání složených peněz jest rozhodnutí v řízení nesporném, či exekučním.

Věcnému rozhodnutí soudu o žalobě o neúčinnost odporu nevadí ani, že soud o žalobcově žádosti o vydání složených peněz v době podání žaloby ještě nerozhodl.

(Rozh. ze dne 15. června 1934, R I 578/34.)

Proti žalobcovu nároku, aby mu byly vydány peníze složené na soudě, vznesl odpor žalovaný. Proti žalobě, již se domáhal žalobce na žalovaném, by svolil, aby peníze složené na soudě byly vydány žalobci, namítl žalovaný nepřipustnost pořadu práva. Soud první stolice vyhověl námitce a odmítl žalobu, v podstatě proto, že jde o složení podle § 307 ex. ř. a že rozdělení takových peněz má nastati podle §§ 283 až 287 ex. ř., že však dosud nebyl konán rozvrhový rok ani žalobce nebyl poukázán na pořad práva. Rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva. D ů v o d y: Ježto žalovaná podala odpor proti vydání složených peněz žalobci, kdežto ostatní účastníci jsou srozuměni s tím, by byly peníze žalobci vydány, jest o vydání rozhodnutí

pořadem práva a žalobce proto právem žaloval žalovanou, ježto nesouhlasí s vydáním peněz žalobci (§ 1425 obč. zák.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Nesejde na tom, zda o žádosti žalobcově za vydání 1.080 Kč, které Alexandr E. u soudu složil, jest rozhodnouti v nesporném či v exekučním řízení, neboť v obou případech není mu zabráněno, by se nedomáhal pořadem práva neúčinnosti odporu, který žalovaný vznesl proti vydání peněz. Námitky žalovaného, že okresní soud v K. o žádosti žalobcově na vydání uvedené částky v době podání žaloby ještě nerozhodl, nevyklučuje uplatnění žalobního nároku pořadem práva, nýbrž bylo by k ní přihlížeti procesnímu soudci při věcném rozhodnutí o žalobě.

Čís. 13651.

Vyrovnačí řád ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n.

Ustanovení § 14 vyr. ř. se týká i oddělných práv, jichž bylo v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení nabyto na dlužníkově pohledávce, jež mu byla při zahájení vyrovnacího řízení sice zabavena, ale byla vymáhajícimu věřiteli přikázána jen k vybrání.

Zánik oddělného práva podle § 14 vyr. ř. není konečný, nýbrž jest podmíněn tím, že vyrovnací řízení bude po potvrzení vyrovnání prohlášeno za skončené, oživne však, bude-li vyrovnací řízení zastaveno. Dokud není jisto, zda budou splněny předpoklady pro konečný zánik anebo pro oživení oddělného práva, nelze zrušiti exekuci zabavením pohledávky. Jest však k návrhu nebo z úřadu zrušiti přikázání pohledávky k vybrání, jež jest na roveň klásti zpeněžení pohledávky ve smyslu § 14 odst. (2) vyr. ř.

(Rozh. ze dne 15. června 1934, R I 581/34.)

Usnesením ze dne 9. února 1934 byla povolena proti Václavu S-ovi exekuce zabavením a přikázáním k vybrání pohledávek. Usnesením ze dne 22. února 1934 bylo zahájeno o jmění Václava S-a vyrovnací řízení. Návrh vyrovnacího správce na zrušení exekuce s o u d p r v é s t o l i c e zamítl. R e k u r s n í s o u d k návrhu vyrovnacího správce zrušil exekuci zabavením a přikázáním k vybrání pohledávek. D ů v o d y : Podle § 14 vyr. ř. zahájením vyrovnacího řízení zanikají práva na oddělené uspokojení, kterých věřitelé nabyli exekucí v posledních šedesáti dnech před zahájením vyrovnacího řízení pro pohledávky, které nemají přednostního práva. Práva ta oživnou, bylo-li řízení zastaveno a nebyl-li prohlášen konkurs současně nebo na návrh podaný do 15 dnů po zastavení vyrovnacího řízení. Řízení zahájené ke zpeněžení věcí nebo práv, které byly zabaveny v oné lhůtě, musí býti exekučním soudem zrušeno z úřadu nebo na žádost vyrovnacího komisaře nebo na návrh vyrovnacího správce. Byly-li již zpeněženy věci nebo práva, k jichž zabavení došlo ve lhůtě, smí býti výtěžek vydán oddělnému věřiteli jen, bylo-li vy-